

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. 'Εν 'Αθήναις φρ. 15.—'Εν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16.—'Εν τῇ ἑξῶτ. φρ. 25

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, 'Αριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΠΑΕΙ ΚΙ' ΑΥΤΟ !

Φτηνὰ τὴν ἐγλυτώσαμε, Πανέλληνές μου, πάλι,
φοβήθηκε καὶ τᾶδωσε ἀμέσως ἡ Τουρκιά,
καὶ τώρα θὰ κοιμώμαστε μὲ ἥσυχο κεφάλι,
καὶ θᾶναι ἡ εἰρήνη μας ἀκόμῃ πρὸ γλυκειά.
Ῥίξετε συμπάρα, Ἕλληνες, μὲ τὴ χαρὰ 'στὰ στήθη,
τὸ νέο μας τὸ ζήτημα γιὰ μιὰ στιγμή ἐλύθη.

Πάει κι' αὐτὸ, τελείωσε, νὰ 'βροῦμε ἄλλο τώρα,
δὲν πρέπει δίχως ζήτημα ἡμέρα νὰ περνᾷ·
εἶναι ἀνάγκη ποῦ καὶ ποῦ νὰ ἔρχεται καὶ μπόρα,
κι' ὁ πόλεμος νὰ φαίνεται γιὰ 'λίγο 'στὰ βουνά.
Νὰ ἐξυπνοῦμε μιὰ στιγμή μὲ τὸ σπαθὶ 'στὸ χέρι
καὶ πάντα νὰ κερδίζουμε μὲ τὸ ραχάτι μέρη.

Ἄλλο καινούριο ζήτημα ἄς γεννηθῇ καὶ τώρα·
τὰ σύνορά μας ποῦ ἄλλοῦ δὲν εἶναι χαραγμένα ;
ποῖα ἄλλη μᾶς ἐχθρεύεται γειτονική μας χώρα ;
δὲν πρέπει νὰ καθώμαστε μὲ χέρια σταυρωμένα.
Ποῦ πολεμοῦν, νὰ στείλουμε στρατεύματα καὶ στόλους ;
γιατὶ δὲν ταξιδεύουμε καὶ ἕως εἰς τοὺς Πόλους ;

Κινοῦνται καὶ ὀπλίζονται μὲ πυρετὸ τὰ κράτη,
καὶ τόσαις ἄγριαις φωναῖς γεμίζουν τὸν ἀέρα...
ὦ ! ναι, λαοί, μαλώσετε, ἄς γίνῃ τέλος κάτι,
καὶ ὡς 'στὰ βάρη ἄς σεισθῇ ἡ μιὰ κι' ἡ ἄλλη σφαῖρα.
Ἄς τήκεται τὸ σίδηρο σὲ ποταμούς πυρίνους,
καὶ ἄς βογγᾷ βαρετὰ ἡ γῆ ἀπὸ βρονταῖς καὶ θρήνους.

Κι' ἐμεῖς θὰ σᾶς κυττάζουμε ἀπὸ μακριὰ μὲ πόνο,
καὶ σύμμαχοι θὰ ἤμεθα μὲ σᾶς εἰλικρινεῖς·
θὰ κλαῖμε καὶ θὰ φρίττουμε 'στῶν φίλων μας τὸ φόνο,
ἀλλὰ δὲν θὰ σκοτώνεται πρὸς χάριν των κανεῖς.
Ὅλοι θὰ εὕρουν σύμμαχον τὴν φίλη μας πατρίδα,
ἂν ἀπ' τὰ λάφυρα μικρὴ μᾶς δώσουνε μερίδα.

Ἄς γεννηθοῦν ζητήματα καινούρια καὶ μεγάλα,
ἄς φαγωθοῦν τῆς Δύσεως κι' Ἀνατολῆς τὰ κράτη,
ἄς ἀνεβῇ κι' ὁ Ἀραμπῆς ἀπάνω 'στὴν κρεμάλα,
ἐμεῖς οὐδετερότητα κι' αἰώνιο ραχάτι.
Ζήτημα μόνον νὰ βρεθῇ, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν γένῃ,
καὶ ἀπὸ φίλους μας κι' ἐχθροὺς θὰ βγοῦμε κερδισμένοι.